

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

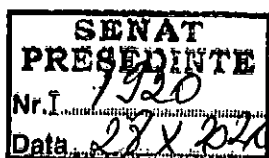
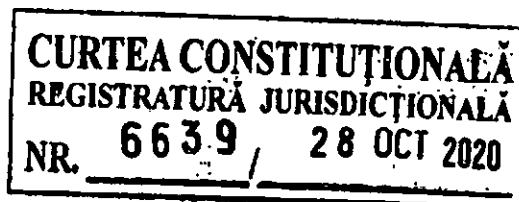
Palatul Parlamentului

Calea 13 Septembrie nr.2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725, București, România

Telefon: (+40-21) 313.25.31; Fax: (+40-21) 312.54.80

Internet: <http://www.ccr.ro> E-mail: pres@ccr.ro

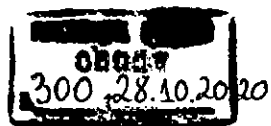
Dosarul nr.1886A/2020

Către,

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

VICEPREȘEDINTELE SENATULUI ROMÂNIEI

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Președintele României referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr.407/2006.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 26 noiembrie 2020 (inclusiv în format electronic, la adresa de e-mail ccr-pdv@ccr.ro), ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 9 decembrie 2020.

Vă asigurăm, domnule Vicepreședinte, de deplina noastră considerație.

PROF.UNIV.DR. VĂLTER DORNEANU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

ROMÂNIA

Dosar nr. 1886 A / 2020

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

REGISTRATURĂ JURISDIȚIONALĂ

NR. 6635 / 27 OCT 2020

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 27 octombrie 2020
CP 1/1326/27.10.2020

Domnului VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

În temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulez următoarea

SESIZARE DE NECONSTITUȚIONALITATE

asupra

**Legii pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a
protecției fondului cinegetic nr. 407/2006**

La data de 8 octombrie 2020, Parlamentul României a transmis Președintelui României, în vederea promulgării, Legea pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006. Actul normativ, în forma transmisă la promulgare, modifică art. 28 lit. b) din Legea nr. 407/2006, în sensul reducerii termenului de stagiatură de la un an la 6 luni, pentru solicitantul care intenționează să dobândească permis de vânatoare permanent, sub îndrumarea organizației vânătorești care gestionează cel puțin un fond cinegetic și completează alin. (1) al art. 33 al aceluiași act normativ introducând un nou mijloc de practicare a vânătorii, și anume cu păsări de pradă.

Prin modul în care a fost adoptată, însă, precum și prin conținutul normativ legea dedusă controlului de constituționalitate contravine prevederilor art. 1 alin. (5), art. 61 alin. (2) și ale art. 75 din Constituție, pentru motivele expuse în continuare.

1. Încălcarea dispozițiilor art. 61 alin. (2) și ale art. 75 din Constituție

Conform fișelor legislative înregistrate pe pagina de internet a Camerei Deputaților, respectiv, a Senatului, inițiativa legislativă intitulată „Lege pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006”, inițiată de 9 deputați și senatori PNL, PSD, ALDE, PMP, precum și de 4 senatori neafiliați, viza modificarea art. 13, art. 13¹ și art. 39 din Legea nr. 407/2006.

În data de 10 iunie 2020, Senatul, în calitate de primă Cameră competentă a respins propunerea legislativă care, potrivit expunerii de motive a inițiatorilor, viza procedura de obținere a despăgubirilor, în cazul prejudiciilor produse culturilor agricole, silvice și animalelor domestice de către exemplarele din speciile de faună de interes cinegetic, precum și modalitatea folosirii pe timp de noapte a mijloacelor de vizualizare moderne pentru vânarea speciilor mistreț, șacal și vulpe.

Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, a eliminat toate dispozițiile introduse de inițiatori. Mai mult, a operat modificări ce se îndepărtează de la obiectul avut în vedere de aceștia, modificând durata stagiului pentru dobândirea permisului permanent de vânătoare și introducând un nou mijloc de practicare a vânătorii, și anume cu păsări de pradă.

Astfel, analizând parcursul legislativ al legii criticate și comparând formele acesteia din momentul inițierii și de la momentul adoptării, apreciem că legea dedusă controlului este semnificativ modificată de către Camera decizională față de forma inițiatorului și a primei Camere sesizate.

Drept urmare, textele noi adoptate de Camera Deputaților nu au făcut obiectul inițiativei legislative, iar prima Cameră sesizată nu a avut ocazia să le analizeze, să le dezbată și să hotărască asupra lor.

Apreciem că, în cazul de față, Camera Deputaților a realizat modificări și completări de concepție a reglementării, ce sunt de natură să determine încălcarea principiului bicameralismului. Astfel, constatăm că în Camera decizională s-au produs modificări și completări de esență față de forma inițiatorului și, implicit, de forma primei Camere sesizate.

În cazul de față, Camera Deputaților, adoptând în calitate de Cameră decizională Legea pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, a sustras dezbaterii și adoptării primei Camere

sesizate modificările și completările care vizează aspecte importante ale legii, precum condițiile de obținere a permisului de vânatoare permanent și modul de practicare a vânătorii, ceea ce contravine art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție.

În forma adoptată, Legea pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 nesocotește principiile constituționale în virtutea cărora o lege nu poate fi adoptată de o singură Cameră, legea fiind, cu aportul specific al fiecărei Camere, opera întregului Parlament.

Art. 75 din Legea fundamentală stabilește competențe de legiferare potrivit cărora fiecare dintre cele două Camere are, în cazurile expres definite, fie calitatea de primă Cameră sesizată, fie pe cea de Cameră decizională. Ținând seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ suprem al poporului român, Constituția nu permite adoptarea unei legi de către o singură Cameră, fără ca proiectul de lege să fi fost dezbătut și de cealaltă Cameră. Acest articol a introdus, după revizuirea și republicarea Constituției României în octombrie 2003, soluția obligativității sesizării, în anumite materii, ca primă Cameră, de reflecție, a Senatului sau, după caz, a Camerei Deputaților și, pe cale de consecință, reglementarea rolului de Cameră decizională, pentru anumite materii, a Senatului și, pentru alte materii, a Camerei Deputaților, tocmai pentru a nu exclude o Cameră sau alta din mecanismul legiferării.

Curtea Constituțională a statuat că principiul bicameralismului izvorăște din art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție. În jurisprudența constituțională au fost stabilite două criterii esențiale (cumulative) pentru a se determina cazurile în care în procedura legislativă se încalcă principiul bicameralismului: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului. Chiar dacă aplicarea acestui principiu nu poate deturna rolul de Cameră de reflecție al primei Camere sesizate (Decizia nr. 1/2012), legiuitorul trebuie să țină cont de limitele impuse de principiul bicameralismului. În Decizia nr. 624/2016, Curtea Constituțională a arătat că în Camera decizională se pot aduce modificări și completări propunerii legislative, dar Camera decizională „nu poate însă modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator”.

Mai mult, prin Decizia nr. 190/2020, Curtea Constituțională a statuat că în analiza respectării acestui principiu „trebuie avute în vedere următoarele: «(a) scopul inițial al legii, în sensul de voință politică a autorilor propunerii legislative sau de filosofie, de concepție originară a actului normativ; (b) dacă există deosebiri majore,

substanțiale, de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului; (c) dacă există o configurație semnificativ diferită între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului»”.

De asemenea, Curtea Constituțională a stabilit, prin Decizia nr. 472/2008, că: „Dezbaterea parlamentară a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în plenul celor două Camere ale Parlamentului nostru bicameral. Așadar, modificările și completările pe care Camera decizională le aduce asupra proiectului de lege adoptat de prima Cameră sesizată trebuie să se raporteze la materia avută în vedere de inițiator și la forma în care a fost reglementată de prima Cameră. Altfel, se ajunge la situația ca o singură Cameră, și anume Camera decizională, să legisfeze, ceea ce contravine principiului bicameralismului (...) și a competențelor stabilite pentru cele două Camere, potrivit art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală”.

Aplicând aceste considerente dezvoltate de Curtea Constituțională în cauza de față, reținem că scopul inițial al legii a fost cel de a simplifica și debirocratiza procedurile de acordare a despăgubirilor, în cazul prejudiciilor produse culturilor agricole, silvice și animalelor domestice de către animalele sălbatice din speciile de faună de interes cinegetic. Cu toate acestea, dispozițiile inițiatorului au fost eliminate, introducându-se dispoziții ce modifică durata stagiului pentru dobândirea permisului permanent de vânatoare și introduc un nou mijloc de practicare a vânătorii, și anume cu păsări de pradă, aspecte fără legătură cu scopul inițial al legii.

De asemenea, modificările realizate prin intermediul celor 12 amendamente adoptate de Camera decizională reprezintă deosebiri majore, de conținut față de forma inițiatorului, acest lucru fiind cu atât mai mult valabil cu cât Senatul, în calitate de Cameră de reflecție a respins legea în discuție.

Nu în ultimul rând, modificările operate de Camera decizională au determinat și o configurație semnificativ diferită, forma inițiatorului cuprinzând trei articole, dintre care primul avea un număr de 6 puncte, iar forma adoptată de Camera decizională cuprinde un articol unic cu două puncte, ceea ce dovedește că și acest criteriu este îndeplinit în analiza încălcării principiului bicameralismului.

Totodată, prin Decizia nr. 624/2016, Curtea Constituțională a statuat că art. 75 alin. (3) din Constituție, prin folosirea sintagmei „decide definitiv” cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătută în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări. Curtea a subliniat că, în acest caz, Camera decizională nu poate însă modifica substanțial obiectul de

reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator.

Prin urmare, față de modificările substanțiale aduse în Camera decizională, apreciem că legea criticată încalcă principiul bicameralismului, atrăgând neconstituționalitatea în ansamblu a legii.

2. Încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție

Articolul unic, punctul 2 din legea dedusă controlului de constituționalitate, completează art. 33 alin. (1) din Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, în sensul introducerii unei noi modalități de practicare a vânătorii, și anume cu păsări de pradă.

Menționăm că, în cuprinsul Legii pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, la art. 42 alin. (1) lit. q) se prevede că practicarea vânătorii cu păsări de pradă constituie infracțiune de braconaj și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Potrivit art. 17 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată.

În cazul de față, legiuitorul nu a respectat dispozițiile cuprinse în Legea nr. 24/2000, cu privire la contradictorialitatea dispozițiilor, deoarece potrivit reglementării nou introduse, practicarea vânătorii cu păsări de pradă este autorizată, însă, conform dispozițiilor în vigoare, practicarea vânătorii cu păsări de pradă constituie infracțiune de braconaj.

Astfel, în cazul intrării în vigoare a legii deduse controlului de constituționalitate, în același act normativ se vor afla două dispoziții contradictorii, aspect ce conduce la imposibilitatea aplicării legii, cu privire la modalitatea de practicare a vânătorii cu păsări de pradă.

Prin Decizia nr. 26/2012, Curtea Constituțională a statuat că existența unor soluții legislative contradictorii și anularea unor dispoziții de lege prin intermediul altor prevederi cuprinse în același act normativ conduce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice, ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a

normei, aducându-se atingere dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție. Totodată, potrivit celor reținute în jurisprudența Curții Constituționale, o reglementare contradictorie încalcă standardele de calitate a legii prevăzute la art. 1 alin. (5) din Constituție.

Prin urmare, articolul unic, punctul 2 al legii criticate nu îndeplinește cerințele privind calitatea și previzibilitatea legii, încălcând dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

Mai mult, în lipsa definiției sintagmei „păsări de pradă”, precum și a modalității de desfășurare a vânătorii cu păsări de pradă, apreciem că norma nou introdusă are un conținut neclar, aspect ce contravine prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul legalității, în componenta sa privind calitatea normei juridice, deoarece generează imprevizibilitate și neclaritate prin utilizarea unei sintagme cu o largă semnificație, fără a o explicita. Potrivit art. 48 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă, „Dacă în cuprinsul unui articol se utilizează un termen sau o expresie care are în contextul actului normativ un alt înțeles decât cel obișnuit, înțelesul specific al acesteia trebuie definit în cadrul unui alineat subsecvent”.

În jurisprudența sa constantă în materie, Curtea Constituțională a statuat că una dintre dimensiunile principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative. De aceea, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (Decizia nr. 903/2010, Decizia nr. 743/2011, Decizia nr. 1/2012, Decizia nr. 447/2013, Decizia nr. 1/2014, Decizia nr. 61/2018).

Prin urmare, intervenția legislativă în discuție, contravine prevederilor art. 17 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă ce interzic contradictorialitatea normelor în cuprinsul actelor normative, art. 48 alin. (3) din același act normativ ce impun definirea unor termeni folosiți cu un alt sens decât cel obișnuit și încalcă exigențele privind calitatea legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din

Constituție, așa cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale.

În considerarea argumentelor expuse, vă solicit să admiteți sesizarea de neconstituționalitate și să constatați că Legea pentru modificarea și completarea Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 este neconstituțională, în ansamblu.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS - WERNER IOHANNIS**